

Núm. de Causa: TC-018-4/97
Núm. de Rotlle: TSJP-0000053/16
TSJP-0000015/09
TSJP-0000009/00
Núm. de protocol: 001/16

SENTÈNCIA 10-2017

PARTS:

Demandant: Sr. PXY
Advocat: Sr. MBG

Demandat: Mgfc. MINISTERI FISCAL

Demandat: C.O.D.M.A
Advocat: Sra. JSH

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY
Magistrats: M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO
M. I. Sr. Carles CRUZ MORATONES

Andorra la Vella, vint-i-vuit de febrer de dos mil disset.

En la demanda de revisió de la sentència dictada el 15 de juliol de 2009 per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, interposada per la representació processal del Sr. PXY en el marc de les actuacions seguides pels delictes majors d'abusos deshonestos amb prevalença d'autoritat, els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió. És ponent la **M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M. I. Tribunal de Corts dictà sentència de data 17 de desembre del 1999 amb la següent part dispositiva:

“Fallem: que hem de condemnar i condemnem PXY com autor responsable de tres delictes majors d'abusos deshonestos amb prevalença d'autoritat de l'article 210 del Codi Penal, a la pena de 5 anys de presó dels quals un any ferm i la resta condicional, inhabilitació definitiva per a l'exercici de la professió de metge en general i pagament de les despeses processals causades.”

L'esmentada resolució va ser íntegrament confirmada per aquesta Sala Penal per sentència de data 19 de juliol del 2000.

II.- RESULTANT: que per escrit de data 28 d'abril de 2009 la representació processal de PXY interposà recurs de revisió contra ambdues resolucions, tot demanant que es deixés sense efecte la pena d'inhabilitació definitiva per a l'exercici de la professió de metge en general, per considerar que el nou Codi Penal adoptat el 21 de febrer de 2005 establia que la durada màxima de les inhabilitacions imposades en les penes a títol accessori no podia superar mai la durada de la pena principal imposada.

El Mgfc. Ministeri Fiscal interessà la improcedència de la revisió i l'arxiu de les actuacions d'acord amb el què disposa l'article 254 del Codi de Procediment Penal.

III.- RESULTANT: que la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per sentència dictada en data 15 de juliol de 2009, decidí:

“1.- Declarar la improcedència del recurs de revisió interposat pel Sr. PXY, i l'arxiu de les actuacions.

2.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

3.- Retornar la Causa al M. II·ltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència.”

IV.- RESULTANT: que el 12 de gener de 2016 el Tribunal Europeu de Drets Humans va dictar una resolució declarant que els drets de l'avui demandant i reconeguts als articles 7 i 13 de la Conveni Europeu de Drets Humans havien estat vulnerats arrel de la sentència d'aquesta Sala de 15 de juliol de 2009.

V.- RESULTANT: que per sengles escrits de dates 10 de març i 15 d'abril de 2016, i a l'empara de l'article 30 bis de la Llei transitòria de procediments judicials, la representació processal de PXY sol·licità la revisió de la sentència dictada el 15 de juliol de 2009 per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, interessant que sigui modificada la pena d'inhabilitació de la professió de metge per una durada màxima de 5 anys a comptar a partir del 19 de juliol de 2000.

Una vegada donat trasllat de dits escrits al Mgfc. Ministeri Fiscal i al Col·legi Oficial de Metges d'Andorra, ambdues parts manifesten, substancialment, que no s'oposen a la demanda de revisió efectuada per l'adversa.

VI.- RESULTANT: que per sentència dictada en data 21 d'octubre de 2016 la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia ha decidit:

“Primer.- Estimar substancialment la demanda de revisió interposada pel Sr. PXY i revocar la sentència dictada el 15 de juliol de 2009 per la Sala Penal d'aquest Tribunal Superior, amb retroacció de les actuacions al moment processal anterior a la referida sentència.

Segon.- No fer cap pronunciament sobre el pagament de les costes processals.”

VII.- RESULTANT: que per acord dictat en data 15 de novembre de 2016 pel M.I. President del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, es va designar la Sala Penal d'aquest Tribunal a l'efecte que procedeixi d'acord amb el contingut de la sentència de la Sala Administrativa de data 21 d'octubre de 2016.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que establerta per la sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans de data 12 de gener de 2016 la procedència de l'aplicació retroactiva del text de la Llei qualificada del Codi Penal andorrà de 21 de febrer de 2005 a penes diferents de les privatives de llibertat, la revisió de la condemna a la pena accessòria d'inhabilitació definitiva per a l'exercici de la professió de metge en general pretesa per la part recurrent ha de ser estimada.

En efecte, PXY va ser condemnat per sentència del Tribunal de Corts de 17 de desembre de 1999 com autor de tres delictes majors d'abusos deshonestos amb prevalença d'autoritat, a la pena de 5 anys de presó i a la pena complementària d'inhabilitació definitiva per a l'exercici de la professió de metge en general. Dita sentència va ser confirmada per la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de data 19 de juliol de 2000.

Posteriorment, la durada de les penes d'inhabilitació va ser modificada per la Llei qualificada del Codi Penal de 21 de febrer de 2005, establint l'article 38.2 com a termini màxim el de la més greu de les penes principals imposades, mentre que l'article 37 del Codi Penal aplicat al recurrent preveia la possibilitat d'imposar la pena de inhabilitació amb caràcter definitiu.

Com que la nova llei penal és més favorable al recurrent que la que li va ser aplicada, és procedent, en aplicació del principi de retroactivitat favorable de les normes penals establert a l'article 7.1 del Codi Penal, revisar la pena d'inhabilitació definitiva imposada a PXY i substituir-la per la pena d'inhabilitació durant cinc anys per a l'exercici de la professió de metge en general.

La durada de la pena d'inhabilitació la fixem en el màxim permès compte tinguts la pluralitat dels fets delictius i l'aprofitament del recurrent de la seva professió per a cometre'ls.

II.- CONSIDERANT: que no procedeix fer especial pronunciament en matèria de costes en estimar-se la demanda de revisió sense que es pugui imposar al Govern d'Andorra el pagament de les costes, tal com va demanar l'advocat del recurrent a l'acte de la vista oral en no haver sigut part en aquest procediment.

Vista la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- Declarar procedent la revisió promoguda per la representació de PXY de la sentència del Tribunal de Corts de data 17 de desembre de 1999 i la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia de 19 de juliol de 2000.

2.- Modificar parcialment les dites sentències en el sentit de substituir la condemna a PXY a la pena d'inhabilitació definitiva per l'exercici de la professió de metge en general per la d'inhabilitació per l'exercici de la professió de metge en general per un període de cinc (5) anys a comptar de la data de 19 de juliol del 2000.

3.- Mantenir la resta dels pronunciaments que contenen la sentència dictada per aquesta Sala Penal en data 19 de juliol del 2000 i la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 17 de desembre de 1999.

4.- Declarar d'ofici les costes processals causades en aquest judici de revisió.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que, una vegada notificada la present sentència a totes les parts, es retorni la causa al M.I. Tribunal de Corts, amb certificació de la present sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.